

1. Csak te vol - tál az ol - tal - munk, Ki

re - mény - sé - günk vagy; S ki vész - ben pajzs vagy,

jó U - runk, Ó! ö - rök él - tet adj. M. R.

2. A trónod közelségében / Oly békés, jó a lét, / Mert karod óv a veszélyben, / S a próbákban megvéd.

3. A hegyek, halmok és a föld / Még nem voltak sehol: / De léted, Isten, tündökölt, / És sosem változol!

4. Tenálad ezer hosszú év / Csak múló pillantás, / S a múló rövid földi lét / Egy röpke villanás.

5. Csak te voltál az oltalmunk, / Ki reménységünk vagy; / Ó! vezess mindig, jó Urunk, / És örök éltet adj!